

Metelkarji radi pišemo z roko

Tudi letos smo se metelkarji pridružili Tednu pisanja 2024. Povabilo k ustvarjanju je bilo objavljeno na šolski spletni strani, prejeli pa so ga tudi razredniki in ostali zaposleni na šoli. Naši učenci še vedno kar veliko pišejo pri pouku, saj nas še ni zajela »digitalna mrzlica«, njihovi izdelki so nastali pri pouku slovenščine in razrednih urah. Svoja besedila so prinesli v šolsko knjižnico, kjer smo jih razstavili v kotičku Radi pišemo z roko. Nekateri razredniki pa so svoje oddelčne kotičke fotografirali in jih poslali po e-pošti. Naslov nam je bil »pisan na kožo«, saj je vsakdo našel idejo za svoje pisno razmišljanje. Zelo smo se razveselili, da so se povabilu odzvali naši upokojeni zaposleni, prav tako v šolski kuhinji ter tudi starši in stari starši metelkarjev v 1. triletju.

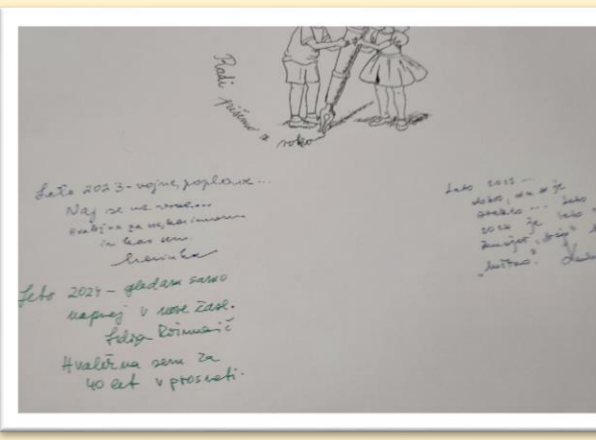
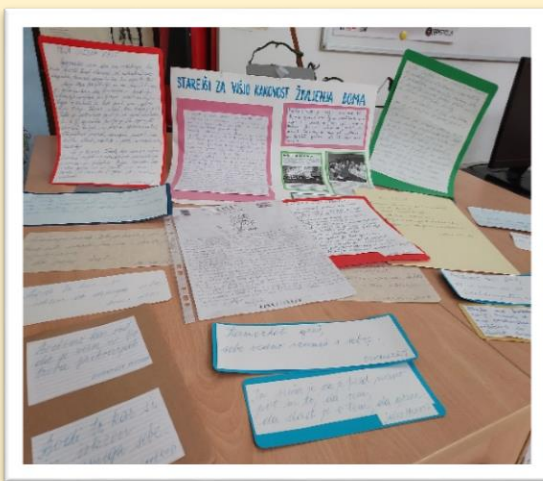
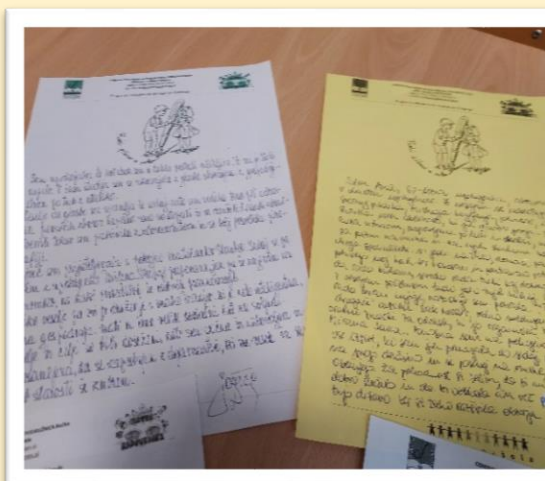
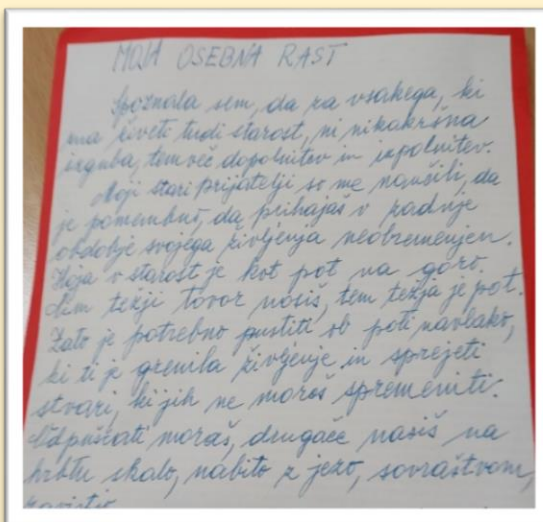
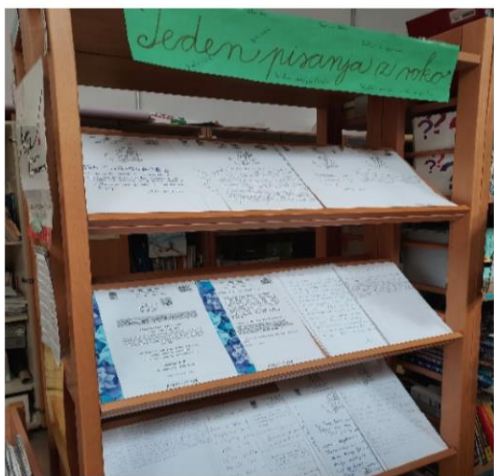
Kako smo ustvarjali?

- Na **razredni stopnji** so v svojih matičnih učilnicah oblikovali kotiček Radi pišemo z roko, prav tako v šolski knjižnici.
- »Ko **družina** svojo pisavo na ogled postavi ...« S to mislijo so bili k ustvarjanju nagovorjeni razredniki, ki so svojim učencem razdelili priložen bel list in jih povabili, da njihovi starši zapišejo svoja spomine o življenju nekoč, svojem otroštvu.
- »Ko **dedi, babi** ... « Učenci so prinesli spomine svojih babic ...; nekaj smo jih razstavili v šolski knjižnici.
- »Ko **učenec** svojo pisavo na ogled postavi ...« Temu povabilu se je odzvalo kar lepo število učencev na predmetni stopnji, ki so se ozrli v svojo preteklost, nekateri pa v prihodnost, še zlasti devetošolci.
- »Ko **učitelj** svojo pisavo na ogled postavi ...« Tako pa so bili nagovorjeni učitelji, ki so se potrudili z nekaj lepimi mislimi.
- Ustvarjali smo tudi na **Podružnici Bučka** – tretješolci z učiteljico Anko Blatnik Gorenc,

četrtošolci in petošolci z učiteljico Urško Zidar pa so zapisali:

»Učenci smo pri uri slovenskega jezika razmišljali o prijateljstvu, prostem času, načrtih za prihodnost ... V prejete prazne knjižice smo tako cel teden pisali zanimivosti, ki so se nam pripetile v januarskem tednu. Nekateri smo svoje zapise pričeli tudi s svojo predstavitvijo. V bralnem kotičku smo zapisano tudi predstavili. Nato pa smo na hodniku šole nastale izdelke razstavili. Dogovorili smo se, da bomo zapise po razstavi tudi shranili, saj smo ustvarili nepozaben spomin nekega časa, ki bo imel nekoč pomembno vrednost.«

Za Teden pisanja Marinka Cerinšek